

Samråd i Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg den 6. april 2016 vedr. Danmark og EU's klimapolitiske ambitionsniveau i lyset af Parisaftalen

Samrådsspørgsmål I og J

I Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg har Christian Poll (ALT), Maria Reumert Gjerding (EL), Andreas Steenberg (RV), Pia Olsen Dyhr (SF) og Jens Joel (S) den 5. februar stillet ministeren følgende to samrådsspørgsmål I og J:

Samrådsspørgsmål I:

”Hvordan forholder ministeren sig til, at landenes samlede INDC'er på nuværende tidspunkt ikke reducerer den globale udledning af drivhusgasser tilstrækkeligt hurtigt i forhold til Parisaftalens skærpede temperatørtærskel, og er ministeren enig i, at det i lyset af Parisaftalen er nødvendigt at øge det klimapolitiske ambitionsniveau i Danmark og EU i forhold til både langsigtede mål og delmål, og hvad vil regeringen konkret arbejde for i den sammenhæng?”

Samrådsspørgsmål J:

”Vil regeringen arbejde aktivt for, at EU i lyset af Parisaftalens skærpede temperatørtærskel øger

ambitionsniveauet for 2020, 2030 og 2050-reduktionsmålene, så de svarer til behovet og videnskaben, og så man lever op til Parisaftalens langsigtede mål, der bl.a. indebærer, at man globalt udfaser fossile brændsler senest i 2050, og at EU som foregangsregion bør gøre dette endnu tidligere? Og hvordan vil dette i så fald ske?”

Ministerens svartale:

Jeg vil gerne starte med at takke for de to spørgsmål, som jeg vil besvare i det følgende.

Lad mig starte med samrådsspørgsmål I.

Som jeg har nævnt før, markerer Parisaftalen et historisk vendepunkt for den globale omstilling til lavemission. Aftalen forpligter alle verdens lande til at udarbejde nationale planer for at reducere deres udledninger. 188 lande har allerede fremlagt deres nationale klimaplaner, der dækker over 95 pct. af verdens udledninger. Men som I også ved, er de mange bidrag til den nye globale klimaaf tale ikke nok til at holde den globale temperaturstigning under hverken halvanden eller to grader.

I klimaforhandlingerne frem mod COP21 var det derfor én af Danmarks og EU's hovedprioriteter, at

aftalen skulle indeholde en såkaldt "ambitionsmekanisme". Det vil sige en mekanisme, der skal bidrage til løbende at øge den globale reduktionsindsats.

Ambitionsmekanismen betyder, at alle parter hvert femte år skal mødes til et globalt "stocktake" for at vurdere implementeringen af aftalens langsigtede mål. Derefter skal parterne – også hvert femte år – genbekræfte eller opdatere deres reduktionsbidrag. Vælger parterne at opdatere deres reduktionsbidrag fastsætter aftalen desuden et vigtigt princip om, at disse reduktionsbidrag skal være mere ambitiøse end dem, som landene tidligere er kommet med.

Regeringen vil arbejde for at sikre en effektiv global implementering af aftalens ambitionsmekanisme. Og vi vil sammen med resten af EU presse på for, at alle lande spiller konstruktivt ind til ambitionsmekanismen, så den globale reduktionsindsats kan øges.

EU's reduktionsbidrag til Parisaftalen er fortsat blandt de mest ambitiøse. Det bliver i sig selv en udfordring at få den konkrete lovgivning for EU's 2030-klimamål på plads, da mange svære knaster stadig udestår. Regeringen er derfor enig med Kommissionen og klimakommissær Cañete i, at

EU først og fremmest skal have den konkrete lovgivning for EU's reduktionsindsats frem mod 2030 på plads. Det vil her og nu være det bedste bevis for EU's fortsatte klimaengagement.

Med ambitionsmekanismen lægges der selvfølgelig også op til, at EU i fremtiden skal tage stilling til EU's klimabidrag. Det skal vi være klar til første gang i 2020, men det kræver, at vi har et transparent og solidt beslutningsgrundlag. Vi er derfor meget tilfredse med, at IPCC er blevet bedt om at udarbejde en rapport i 2018, og at Kommissionen har tilkendegivet, at den før 2020 vil udarbejde en grundig analyse for at understøtte dette. Dette analysearbejde er der behov for i relation til 2020, hvor EU skal genbekræfte eller opdatere sit 2030-mål.

Vi kommer således til at tage stilling til vores reduktionsbidrag senest i 2020. På nuværende tidspunkt er det dog for tidligt at gå ind i den drøftelse.

Lad mig gå videre til besvarelsen af samrådsspørgsmål J.

En del af spørgsmålet har jeg allerede svaret på i forbindelse med samrådsspørgsmål I. Jeg vil starte med at slå fast, at EU skal yde sit bidrag i forhold

til målene for 2020, 2030 og 2050. Det er hævet over enhver tvivl.

Men som jeg netop har redegjort for, skal EU først og fremmest have fokus på at få den konkrete lovgivning for EU's reduktionsindsats frem mod 2030 på plads. Vi skal have omsat klimamålet til handling og resultater og vise, at vi ikke kun på papiret vil være de mest ambitiøse, men at vi også rent faktisk kan levere.

Alt peger på, at EU mere end opfylder sit eget 2020-mål, og der er ikke lagt op til, at det skal revideres. I forhold til 2020 arbejder vi derfor målrettet på at sikre størst muligt global handling før 2020 gennem konkrete tiltag.

I Paris stod det danske forhandlerhold sammen med Kommissionen i spidsen for EU's arbejde i forhandlingerne om reduktionsindsatsen før 2020. Og vi sikrede en ambitiøs beslutning med fokus på at bruge FN som platform for at dele erfaringer om konkrete omkostningseffektive løsninger inden for bl.a. vedvarende energi og energieffektivitet.

I forhold til 2050 har EU en ambition om at reducere drivhusgasudledningerne med 80-95 procent i 2050. Det er en meget ambitiøs målsætning.

Regeringen arbejder for, at Danmark skal være uafhængig af fossile brændsler i 2050, så vi i 2050 kan producere vedvarende energi nok til at dække det samlede danske energiforbrug.

Men det er vigtigt at huske på, at Danmark kun står for ca. 0,1 pct. af de globale CO₂-udledninger. Og EU kun står for ca. 10 pct. Vi må derfor ikke glemme vigtigheden af at understøtte en ambitiøs global reduktionsindsats.

Derfor arbejder Danmark for at sikre en ambitiøs global implementering af Parisaftalen. Dette gør vi ved at sikre rammerne for den globale reduktionsindsats samt gennem konkrete initiativer.

Vi arbejder for at hjælpe ulandene med at gøre deres klimamål til virkelighed gennem klimafinansiering og kapacitetsopbygning. F.eks. samarbejder Danmark allerede i dag med en række vækstøkonomier om deres omstilling til lavemission ved at udbrede den danske energimodel.

Den bedste måde at fremme den grønne omstilling er ved at vise, at der er god økonomi i det. Hvis vedvarende energi og energieffektivisering skal være det oplagte valg gælder det om at gøre de

rene energiteknologier billigere og mere konkurrencedygtige i forhold til de fossile brændsler. Derfor er Danmark også gået sammen med 19 andre lande om at styrke indsatsen i forhold til forskning og udvikling i ren energi i initiativet "Mission Innovation".

Danmark har de senere år via Klimapuljen støttet en udfasning af subsidier til fossile brændsler gennem blandt andet det Internationale Energi Agentur (IEA) og Verdensbankens energisektorprogram. Og vi er aktive medlemmer af den såkaldte "*Vennegruppe for udfasning af fossible subsidier*". Den danske støtte har bidraget væsentligt til at sætte subsidier til fossile brændsler på den internationale dagsorden – og til konkret at hjælpe en række udviklingslande med denne indsats.

Og Danmark arbejder desuden i diverse fora for at sikre gode rammer for private investeringer i omkostningseffektive klimaløsninger. Det gør vi bl.a. gennem den danske Klimainvesteringsfond i samarbejde med en række pensionskasser.

Vi arbejder også for fortsat at styrke allianceerne med progressive i- og ulande for at sikre en ambitiøs global implementering af Parisaftalen, bl.a. gennem EU's aktive klimadiplomati.

Regeringen vil arbejde aktivt for at gøre
Parisaftalens målsætninger til virkelighed. Vi skal
vise, at Danmark og EU holder, hvad vi har lovet.
Vi skal sikre, at andre holder, hvad de har lovet.
Og så skal vi have de globale investorer med på
holdet.

Tak for ordet.